

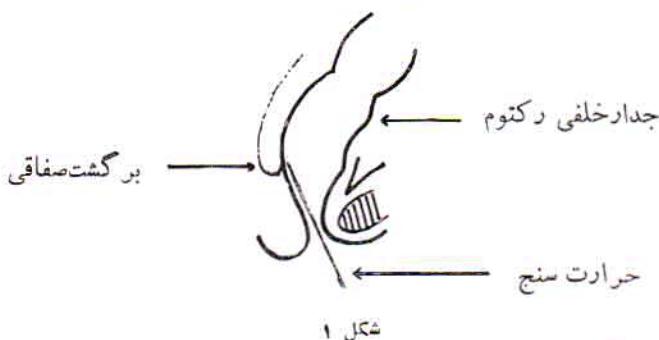
خطرات بکار بردن حرارت سنج مقعدی

* دکتر کورش شریعت زاده

مجله علمی نظام پزشکی

سال ۲، شماره ۳، صفحه ۱۹۰، ۱۳۵۰

شکل ۱

شرح موادر:

در سال ۱۹۶۵، دو تحقیق انجام گرفته در بررسی ۷۶ مورد پارگی لوله گوارش اطفال در یافته شده است. مورد آن بطور حداثی ایجاد گردیده است. علل پارگی در این مورد بترتیب عبارت بودند: مصرف لوله تنقیه، حرارت سنج رکتال و امتحان مقعد با سوند برای اطمینان از بازبودن لوله رکتوم نوزاد. بر طبق بررسی این پزشکان پارگی لوله گوارشی در ۳ موارد در مرآت مجهز، به مرگ می‌انجامد، با این‌جهت توصیه می‌کنند که سوند و حرارت سنج باید با احتیاط زیاد و در صورت ضرورت بکار رود.

در سال ۱۹۶۶ و لفسن (۵) شرح حال نوزاد ده روزه‌ای را منتشر کرد که بلافاصله پس از اندازه گیری حرارت رکتال شروع بفریاد زدن کرد و سپس مدفوع خون آلود دفع نمود. در امتحان بالینی، انبساط شکم و نقصان صدای روده تشخیص انسداد را مطرح کرد. تنقیه باریم و رادیوگرافی، ماده حاجب را بطور منتشر در پریتوان

طبق بررسی عجولانه‌ای که گرد آورده این مقاله بعمل آورده است، در اکثر قریب بااتفاق مطبها، درمانگاهها، زایشگاهها و بیمارستانهای ایران درجه حرارت نوزادان و اطفال کوچک از راه مقعد اندازه گیری می‌شود. در مقاله زیر عوارض و خطرات ناشی از اینکار در مرآت پزشکی مجهز با امکانات درمانی طبی و جراحی پیش‌رفته بررسی گردیده است. با توجه به امکانات موجود در ایران، بخصوص در زمینه جراحی اطفال، جا دارد بکار بردن ترمومتر رکتال از طرف پزشکان ایران حداقل مورد تردید قرار گیرد.

تاریخچه: در ۱۹۲۷ لیندست (۱) هفت مورد خونریزی مقعد پس از بکار بردن میزان الحراره را شرح داد. محل خونریزی در امتحان رکتوسکپیک، نخم یعنی شکلی دردیواره قدامی رکتوم بوده است. در ۱۹۲۸، الین و فروم (۲) در بررسی ۱۳۵ اتوپسی اطفال، ۹۶ مورد (۶/۳٪) ضایعات ترموماتیک رکتوم که بیشتر بصورت نخم و بندرت بشکل آبسته، هما تومن و اسکار بوده است شرح دادند. این ضایعات ناشی از استعمال حرارت سنج و شیوع آنها، متناسب با طول اقامت طفل در بیمارستان بود. غیر از این موارد، سوراخ شدن رکتوم نیز تاکنون در ۹ مورد گزارش شده است. هر چند این عارضه بسیار نادر است ولی در ۷۰٪ موارد، با وجود روش‌های جدید تشخیص و درمان مرآت پزشکی مجهز، به مرگ میانجامد و اینرو در خود بررسی واهیت است.

یادآوری تشریحی (۳): رکتوم بلافاصله پس از مقعد بطرف جلو و بالا ادامه دارد. در نوزاد در فاصله دو سانتیمتری مقعد، پریتوان بر روی سطح قدامی رکتوم بر گشته بن بست صفاقی را ایجاد می‌کند (شکل ۱). بنابراین وارد کردن حرارت سنج بیش از دو سانتیمتر سبب آسیب دیواره قدامی رکتوم می‌شود و اگر بیش از سه سانتیمتر

شنونده پارگی از مصرف هر گونه مواد تنفسی ای و مواد حاچب برای عکس برداری باید خودداری کرد.

درمان: تنها عامل تقلیل مرگ و میر لابراتومی سریع است. مرگ با جراحتی بلا فاصله ۸ درصد، با ۱۶ ساعت تأخیر ۵۰ درصد و با پیش از ۱۲ ساعت تأخیر ۷۵ درصد است. عمل جراحتی شامل بستن پارگی و کولوستومی ترانسورس یا سیگموئید بر حسب محل پارگی است. مصرف آنتی بیوتیک اجتناب ناپذیر است زیرا در ۶ درصد موارد اشیامیاکلی و در بقیه استافیلکوک، پسود و مونا و مخلوطی از ژرمهای فوق مشاهده گردیده است.

نتیجه‌گیری: اندازه گیری درجه حرارت از راه مقدود در اطفال و نوزادان عملی غیر بهداشتی، غیر ضرور و بالقوه خطرناک است^(۸). صرف نظر از عارضه مهلك پارگی و پریتونیت که کمیاب است عوارض دیگری نظیر خونریزی، هماتوم و آبسه که متنهی به اسکار و تنگی مقدود می‌شود گزارش شده است. با توجه باین نکته که اکثر کلینیک‌های خصوصی و درمانگاههای کشور ما کمک پزشکان ورزیده در اختیار ندارند، شیوع این عوارض بمراتب بیشتر و با توجه به فقدان امکانات جراحی، مرگ بر اثر عوارض حاصله نیز شایعتر خواهد بود. بنابراین توصیه می‌شود که در غیر از موارد ضرور نظیر تشخیص قطعی هیپوترومی بالزوگ گزارش مرتب درجه حرارت طفل در بیمارستان، ترمومتر رکتال بکار نرود و حرارت سنج را بمدت دو دقیقه در زیر بغل نوزادیا کودک قرار دهند.

نشان داد. پس از باز کردن شکم، پارگی بطول ۳ سانتیمتر درست در بالای بر گشت صفاقی روی دیواره قدامی رکنوم مشاهده گردید که دو خته شد و پریتوان نیز شستشو گردید.

گرین بوم و همکارانش^(۶) دو مورد پنوموپریتوان را در نوزاد بعلت سوراخ شدن رکنوم بوسیله ترمومتر شرح دادند و ۷ مورد مشابه آنرا در نشریات پزشکی یافته‌اند. علائم در این دو مورد اختلال تنفس، سیانوز، استفراغ و انسداد شکم بوده است.

سمیدی و بنسن^(۷) شرح حال نوزادی را که کاملاً طبیعی بوده و بعد از آندازه گیری حرارت رکنال توسط نرس و پزشک دچار پارگی رکنوم و پریتونیت گردید منتشر کردند. لابراتومی پس از ۲۴ ساعت، پریتونیت مکونیال و سوراخی بطول ۱/۵ سانتیمتر را در دیواره قدامی رکنوم نشان داد.

علاوه و تشخیص بیماری: پرسیدن سابقه بیمار و چگونگی شروع علائم بالینی ممکن است سریعاً پزشک را به تشخیص صحیح برساند. درد شدید شکم که موجب فریاد و بیقراری طفل است، نفخه و اتساع شکم، احتمالاً استفراغ، خونریزی از مقدود و بطور شایع علائم شوک و پریتونیت جزو یافته‌های بالینی است. جهت تشخیص قطعی می‌توان از امتحانات تکمیلی زیر استفاده کرد:

۱. رادیوگرافی شکم در وضعیتها مختلت جهت جستجوی هوا و مایع در پریتوان.
۲. رکنوسکپی برای دیدن پارگی مخاط.
۳. پریتو نئوشکپی.
۴. معاینه مقدود.
۵. دق شکم.

REFERENCES:

- 1- Lindstedt, F.: Om termometer läsioner. Bidrg till tarmlödningarnas otiologi, Svensk Lakartidn 24: 608-611, 1927.
- 2- Elin, S., and Fromm, B., : Om läsioner i rektum, Sarskilt med hanskilt till de S.K. Termometerskadorna Hygica 90: 805-813, 1928.
- 3- Gardner, E., Gray, D.J., O'Rahilly, R., Anatomy, P. 623, 1960
- 4- Fonkalsrud, E.W., and Clatworthy, H.W., Accidental perforation of the colon and rectum in newborn infants, New England J. of medicine, 272, 1097, 1965.
- 5- Wolfson, J.J., Rectal perforation in infant by Thermometer, Amer. J. of Disease of children, 1966, 111, 197.
- 6- Greenbaum, E.I., Garson, M., Kincannon, W.N., and O'Laughlin, B. J., Rectal thermometer- induced Pneumoperitoneum in the newborn (Report of two cases. Pediatrics 1969, 44, 539.
- 7- Smiddy, F.G., and Benson, E.A., Rectal perforation by thermometer, Lancet 1969, 2, 805.
- 8- B.M.J. 1970, 3, 4.